

Копія

ГОСПОДАРСЬКИЙ СУД ХЕРСОНСЬКОЇ ОБЛАСТІ

вул. Театральна, 18, м. Херсон, 73000,
тел./0552/26-47-84, 49-31-78, факс 49-31-78, веб сторінка: ks.arbitr.gov.ua/sud5024/

У Х В А Л А

30 травня 2019 року

Справа № 923/1493/15

Господарський суд Херсонської області у складі судді Сулімовської М.Б., за участю секретаря судового засідання Мальцевої О.В., розглянувши у відкритому судовому засіданні справу

за заявою: Херсонської ОДПІ Головного управління ДФС у Херсонській області

до боржника: Приватної фірми "Тавріда", м.Херсон

про банкрутство

за участю представників сторін:

від кредитора: ГУ ДФС у Херсонській області, АРК та м. Севастополі - Шаповал Д.В. (паспорт МР 244034, виданий Цюрупинським РВ УМВС України в Херсонській області 31.01.2008р.), головний державний інспектор, довіреність № 204/9/21-22-10-01 від 05.12.2018р.,

ліквідатор: арбітражний керуючий Белоусов І.В. (посвідчення № 866 від 24.04.2013р.)

відповідач-2: Шамраєнко М.М. (паспорт FE 034246, виданий 28.12.2015р.)

Кредитор Державна податкова інспекція у м.Херсоні Головного управління ДФС у Херсонській області звернувся до господарського суду із заявою про порушення справи про банкрутство боржника, мотивуючи свої вимоги неспроможністю останнього задовольнити на протязі більше трьох місяців вимоги по сплаті заборгованості по податкових платежах до бюджету, безспірний розмір яких становить більше трьохсот мінімальних розмірів заробітної плати.

Ухвалою господарського суду від 14.09.2015р. порушено провадження у справі про банкрутство боржника, визнано вимоги ініціюючого кредитора до боржника, введено процедуру розпорядження майном, призначено розпорядника майна, якого зобов'язано подати до суду реєстр вимог кредиторів та призначено дату попереднього засідання суду.

Постановою господарського суду від 01.12.2015р. боржника визнано банкрутом і відкрито ліквідаційну процедуру, призначено ліквідатором банкрута арбітражного керуючого Белоусова І.В., якого зобов'язано здійснити ліквідаційну процедуру і подати до суду звіт і ліквідаційний баланс банкрута.

01.11.2018р. ліквідатор банкрута звернувся до господарського суду із заявою про покладення субсидіарної відповідальності за зобов'язаннями боржника на його засновників та керівників - Солохіну Наталію Іванівну, Шамраєнка Максима Миколайовича та Гупала Віктора Івановича.

Ухвалою суду від 16.11.2018р. заяву ліквідатора прийнято до розгляду та призначено судові засідання на 11.12.2018р.

Ухвалою господарського суду від 17.01.2019р. у зв'язку із необхідністю направлення запиту до органів державної реєстрації цивільного стану з метою отримання відомостей відносно Солохіної Н.І., Шамраєнка М.М. та Гупала В.І. розгляд справи відкладено на 05.02.2019р.

Ухвалою від 05.02.2018р. закрито провадження у справі за заявою ліквідатора арбітражного керуючого Белоусова І.В. про покладення субсидіарної відповідальності за зобов'язаннями боржника відносно Солохіної Н.І.; залучено Шамраєнка М.М. та Гупала В.І. до участі у справі в межах розгляду заяви ліквідатора в якості відповідачів та

*23*1750954*1*0*

відкладено розгляд справи на 13.02.2019р.

На виконання вимог суду відповідачем-2 Шамраєнком М.М. 12.02.2019р. подано письмово викладену позицію щодо заяви ліквідатора.

Ухвалою від 13.02.2019р. розгляд справи відкладено на 27.02.2019р.

22.02.2019р. і 25.02.2019р. Шамраєнком М.М. та ліквідатором банкрута арбітражним керуючим Белоусовим І.В. подано до матеріалів справи додаткові докази.

У зв'язку з тимчасовою непрацездатністю судді Сулімовської М.Б., судові засідання, призначені на 27.02.2019р., не відбулися.

Ухвалою від 17.04.2019р. для розгляду заяви ліквідатора призначено судові засідання на 03.05.2019р.

В судовому засіданні 03.05.2019р. оголошено перерву до 10.05.2019р.

08.05.2019р. ліквідатором банкрута подано до суду відзив на заяву колишнього керівника боржника Шамраєнка М.М.

Ухвалою від 10.05.2019р. відкладено розгляд справи на 30.05.2019р. та витребувано від Відділу Державної реєстрації юридичних осіб та фізичних осіб-підприємців Херсонської міської ради реєстраційну справу юридичної особи - Приватної фірми "Тавріда".

17.05.2019р. відповідачем Шамраєнком М.М. подано до суду відповідь на відзив ліквідатора банкрута.

23.05.2019р. на виконання вимог суду Державним реєстратором надано копію реєстраційної справи ПФ "Тавріда", окремі документи з якої господарським судом долучено до матеріалів справи.

В судові засідання з'явилися представник ініціюючого кредитора, ліквідатор банкрута та відповідач-2 Шамраєнко М.М.

Відповідач-1 Гупало В.І. в судові засідання не з'явився, про поважність причин неявки суд не повідомив.

Листом від 23.11.2018р. №16-21/8250 Відділ реєстрації місця проживання фізичних осіб Херсонської міської ради повідомив, що відносно реєстрації місця проживання Гупала В.І. інформація відсутня.

Відділом державної реєстрації актів цивільного стану Головного територіального управління юстиції у Херсонській області листом від 28.01.2019р. №738/03.1-26 повідомлено, що актового запису про смерть відносно Гупала В.І. а також актового запису про зміну імені відносно даної особи не виявлено.

Ліквідатором банкрута арбітражним керуючим Белоусовим І.В. в судовому засіданні 05.02.2019р. було надано на огляд суду Інформаційну довідку з Державного реєстру речових прав на нерухоме майно №71978027 від 01.11.2016р., відповідної до якої за Гупало В.І. зареєстровано нерухоме майно (квартира) за адресою: м.Херсон, пр.200-річчя Херсона, буд.38 корп.7 кв.34.

Всі ухвали господарського суду направлялись відповідачу-1 Гупалу В.І. за всіма відомими адресами: 73039, м.Херсон, вул.Карбишева, 34 кв.12 та м.Херсон, пр.200-річчя Херсона, буд.38 корп.7 кв.34.

Відповідно до п. 9 Перехідних положень ГПК України, з 15.12.2017 року справи у судах першої та апеляційної інстанцій, провадження у яких порушено до набрання чинності цією редакцією Кодексу, розглядаються за правилами, що діють після набрання чинності цією редакцією Кодексу.

За приписами ст. 120 ГПК України, суд викликає учасників справи у судові засідання або для участі у вчиненні процесуальної дії, якщо визнає їх явку обов'язковою.

Суд повідомляє учасників справи про дату, час і місце судового засідання чи вчинення відповідної процесуальної дії, якщо їх явка є не обов'язковою.

Виклики і повідомлення здійснюються шляхом вручення ухвали в порядку, передбаченому цим Кодексом для вручення судових рішень.

Учасники судового процесу зобов'язані повідомляти суд про зміну свого місцезнаходження чи місця проживання під час розгляду справи.

У разі відсутності заяви про зміну місця проживання ухвала про повідомлення чи

виклик надсилається учасникам судового процесу, які не мають офіційної електронної адреси, та за відсутності можливості сповістити їх за допомогою інших засобів зв'язку, які забезпечують фіксацію повідомлення або виклику, за останньою відомою суду адресою і вважається врученою, навіть якщо відповідний учасник судового процесу за цією адресою більше не знаходиться або не проживає.

Статтею 122 ГПК України передбачено можливість офіційного оприлюднення оголошень у справах. Так, відповідач, третя особа, свідок, зареєстроване місце проживання (перебування), місцезнаходження чи місце роботи якого невідоме, викликається в суд через оголошення на офіційному веб-сайті судової влади України, яке повинно бути розміщене не пізніше ніж за десять днів до дати відповідного судового засідання. З опублікуванням оголошення про виклик відповідач вважається повідомленим про дату, час і місце розгляду справи.

З огляду на те, що всі ухвали суду, які направлялись Гупалу В.І. за відомими адресами, повертались без вручення з відміткою поштового відділення "за закінченням терміну зберігання", господарським судом, з урахуванням положень наведеної норми Закону, здійснювалося офіційне оприлюднення оголошень про виклик Гупала В.І. в судові засідання (т.2 а.с. 99, 127, 175, т.3 а.с.52).

Відповідно до частини 1 статті 202 Господарського процесуального кодексу України, неявка у судові засідання будь-якого учасника справи за умови, що його належним чином повідомлено про дату, час і місце цього засідання, не перешкоджає розгляду справи по суті, крім випадків, визначених статтею 202 Господарського процесуального кодексу України.

Згідно статті 202 Господарського процесуального кодексу України, якщо учасник справи або його представник були належним чином повідомлені про судові засідання, суд розглядає справу за відсутності такого учасника справи у разі: 1) неявки в судові засідання учасника справи (його представника) без поважних причин або без повідомлення причин неявки; 2) повторної неявки в судові засідання учасника справи (його представника) незалежно від причин неявки.

Судом вчинено всі необхідні дії щодо повідомлення відповідача-1 Гупала В.І. про дату, час та місце розгляду справи, проте останній на власний розсуд не скористався своїм правом взяти участь в судовому засіданні та висловити позицію щодо заяви ліквідатора банкрута.

Ліквідатор банкрута арбітражний керуючий Белоусов І.В. підтримав заяву про покладення субсидіарної відповідальності за зобов'язаннями боржника на його засновників і керівників, просить її задовольнити.

Представник ініціюючого кредитора заяву ліквідатора вважає обґрунтованою, просить її задовольнити.

Відповідач Шамраєнко М.М. заперечив проти задоволення заяви ліквідатора банкрута в частині, що стосується покладення субсидіарної відповідальності за зобов'язаннями боржника на колишнього керівника підприємства Шамраєнка М.М.

Відповідно до ст. 233 Господарського процесуального кодексу України ухвалу у даній справі прийнято у нарадчій кімнаті за результатами оцінки доказів, поданих сторонами.

В судовому засіданні 30.05.2019р. на підставі ст. 240 Господарського процесуального кодексу України, оголошено вступну та резолютивну частини ухвали.

Розглянувши подані документи і матеріали, заслухавши учасників провадження, з'ясувавши фактичні обставини, на яких ґрунтується заява ліквідатора, об'єктивно оцінивши докази, які мають значення для розгляду справи і вирішення спору по суті, суд -

В С Т А Н О В И В:

Так в провадженні господарського суду перебуває справа про банкрутство Приватної фірми "Тавріда", м.Херсон.

Провадження перебуває на стадії ліквідаційної процедури.

01.11.2018р. ліквідатор банкрута арбітражний керуючий Белоусов І.В. звернувся до господарського суду із заявою про покладення субсидіарної відповідальності за зобов'язаннями боржника на його засновників та керівників - Солохіну Наталію Іванівну, Шамраєнка Максима Миколайовича та Гупала Віктора Івановича.

Обґрунтовуючи заяву ліквідатор, зокрема, зазначає, що постановою Господарського суду Херсонської області від 01.12.2015р. боржника Приватну фірму "Тавріда" визнано банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру.

Єдиним кредитором у справі є Херсонська об'єднана державна податкова інспекція ГУ ДФС України у Херсонській області; загальна сума вимог до боржника, визнаних господарським судом ухвалою від 12.11.2015р., становить 556001,43 грн.

На виконання повноважень, покладених на арбітражного керуючого Законом про банкрутство та постановою Господарського суду Херсонської області від 01.12.2015р., ліквідатором з метою отримання фінансово-господарської документації, печаток, штампів та матеріальних цінностей направлено запити на всі відомі адреси банкрута.

Згідно витягу з ЄДРЮОФОПГФ, керівником Приватної фірми "Тавріда" з 01.05.2014р. є Солохіна Наталія Іванівна, що мешкає по вул. Шовкуненка, буд. 80, кв. 1.

На виконання повноважень ліквідатора здійснено неодноразові виїзди як за юридичною адресою банкрута вул. Петренка, 39, м. Херсон, так і безпосередньо за місцем реєстрації керівника боржника Солохіної Н.І. та складено відповідні акти.

Окрім цього, виїзд здійснювався і на адресу колишнього директора та засновника боржника Гупала Віктора Івановича, зареєстрованого по вул. Карбишева, 34, кв. 12, місто Херсон.

У зв'язку з ухиленням зазначених осіб від передачі документації, ліквідатор був вимушений здійснювати аналіз фінансово-господарської діяльності без первинної, установчої та фінансово-господарської документації банкрута.

З цієї метою було направлено запити в усі державні установи, що здійснюють реєстрацію рухомого та нерухомого майна, ведуть статистичну звітність та здійснюють контроль в галузі податкового законодавства.

При ознайомленні зі статистичною звітністю, яка надійшла з Головного управління статистики в Херсонській області, з'ясовано, що ПФ "Тавріда" надавало статистичну звітність в електронному вигляді за 2013р., за 2010, 2011, 2012 та 2014 роки підприємство фінансової звітності не подавало.

Ознайомившись з Актом № 1224/23-5/25644879 від 07.04.2009р. про результати планової виїзної перевірки ПФ "Тавріда" (код 25644879) з питань дотримання вимог податкового, валютного та іншого законодавства України за період з 01.07.2007р. по 31.12.2008р., ліквідатор встановив, що при перевірці боржника податковим органом виявлені наступні порушення:

- Пп.4.1.1, 4.1.2 п. 4.1, п.5.1 пп. 5.2.1 п.5.2, пп.5.6.2 п.5.6, п.5.9 ст.5 Закону України "Про оподаткування прибутку підприємств" від 28.12.1994 № 334/94- ВР (зі змінами та доповненнями), в результаті чого занижено податок на прибуток в сумі 407145,03грн. в т.ч.:

Занижено податок на прибуток на суму 418629,53 грн., в т.ч:

3 кв. 2007р. - 5000,0 грн.

4 кв. 2007р. - 5416 грн.

1 кв. 2008р. -21931,31 грн.

2 кв. 2008р. - 218847,18 грн.

3 кв. 2008р. - 83796.65 грн.

4 кв. 2008р. -83637,72 грн.

Завищено податок на прибуток на суму 11484,5 грн. в т.ч.,

2 кв. 2008р. - 9574,25грн.

4 кв. 2008р. - 1910,25 грн.

- Пп. 7.2.1, пп. 7.2.3 п. 7.2. пп. 7.3.1; п.7.3, пп. 7.4.5 п.7.4, ст. 7 Закону від 03.04.97 р. № 168/97-ВР. "Про податок на додану вартість" (зі змінами та доповненнями), що спричинило:

- заниження суми податку на додану вартість, яка підлягає сплаті в бюджет в травні 2008р. - 5136,0 грн.
- завищення суми податку на додану вартість, яка підлягає сплаті в бюджет в червні 2008р. 11034,0
- завищення суми ПДВ, що підлягає бюджетному відшкодуванню у зменшення податкового зобов'язання з ПДВ наступних податкових періодів:
Вересень 2008р. - 2609,0 грн.
Жовтень 2008р. - 1311,0 грн.

Окрім цього, в довідці Херсонської ОДПІ ГУ ДФС в Херсонській області зазначається, що при перевірці встановлено, що акти виконаних робіт від підприємств, які надано для перевірки, не містять зміст і обсяг господарської операції, так як не вказано які саме експедиційні послуги були виконані, який товар експедиувався, в якій кількості і в якому напрямку.

Фактичне виконання експедиційних послуг приватними підприємцями та пов'язаність їх з фінансово-господарською діяльністю не підтверджується.

Також ліквідатором отримано довідку з ПАТ "Райффайзен Банк Аваль" про рух коштів за період серпень 2013року - вересень 2014року, з якої вбачається, що рух коштів на рахунках банкрута за цей період становив 17472815,38 грн.

Рух коштів по вказаному рахунку за період з 01.01.2015 по 31.12.2015р. становив 00 грн.

За результатами отриманих відповідей з установ, що здійснюють реєстрацію рухомого та нерухомого майна, а також об'єктів інтелектуальної власності встановлено відсутність будь-яких активів, зареєстрованих за боржником.

Згідно отриманого з Херсонської об'єднаної ДПІ ГУ ДФС у Херсонській області копії Акту опису майна № 54/21-03.25-01-11 від 19.05.2014р., працівник податкової інспекції м.Херсона Карпенко А.І. здійснила 19.05.2014р. опис майна, що належить ПФ "Тавріда", в кількості 23 найменування, до складу яких увійшло 38 предметів на загальну суму 29985,01 грн.

За результатами опису майна ПФ "Тавріда" не вилучалось та залишалось у віданні представників юридичної особи на зберіганні, як заставне майно.

Таким чином, після звернення ліквідатора із вимогою про передачу усіх майнових активів та документації боржника, керівник ПФ "Тавріда" Солохіна Н.І. приховала майно, яке було описано представником Херсонської об'єднаної ДПІ ГУ ДФС у Херсонській області.

У зв'язку з ухиленням керівника боржника від передачі фінансово-господарської документації та матеріальних цінностей, а також наявністю обставин, що могли свідчити про доведення до банкрутства ПФ "Тавріда" його керівником, в січні 2017р. до Корабельного відділу поліції ГУ НП у Херсонській області ліквідатором було направлено заяву по проведенню перевірки стосовно колишнього керівника ПФ "Тавріда" Солохіної Н.І. у зв'язку з привласненням (викраденням) майна, що належить банкруту, на суму 29985,01 грн. та притягненню її до кримінальної відповідальності.

В травні 2017р. на адресу ліквідатора надійшла відповідь з ГУ НП в Херсонській області № 4857/8/03-2017 від 24.05.2017р. про те, що 31.01.2017р. слідчим було прийнято рішення про закриття кримінального провадження № 12017230020000282 на підставі п.2 ч. 1 ст. 284 КПК України.

Ухвалою Херсонського міського суду Херсонської області від 19.06.2017р. за заявою ліквідатора банкрута висновок слідчого Корабельного відділу інспекції ГУ НП у Херсонській області скасовано як незаконний, та матеріали повернуто для подальшого розслідування.

В подальшому, постановою слідчого кримінальне провадження №12017230020000282 було закрито вдруге.

З аналізу усієї наявної інформації ліквідатором зроблено висновок, що керівники та засновники боржника через відсутність будь-яких управлінських, раціоналізаторських та розумних рішень проявили по відношенню до боржника бездіяльність, що, на думку

ліквідатора, створило умови для його стійкої неплатоспроможності, у зв'язку з чим ліквідатором подано до суду заяву про покладення субсидіарної відповідальності за зобов'язаннями боржника на його керівників та засновників.

Так ліквідатор зазначає, що відповідно до статті 5 Закону про банкрутство, засновники (учасники, акціонери) боржника, власник майна (орган, уповноважений управляти майном) боржника, центральні органи виконавчої влади, органи Автономної Республіки Крим, органи місцевого самоврядування в межах свої повноважень зобов'язані вживати своєчасних заходів для запобігання банкрутству боржника.

У разі виникнення ознак банкрутства керівник боржника зобов'язаний надіслати засновникам (учасникам, акціонерам); боржника, власнику майна (органу, уповноваженому управляти майном) боржника відомості щодо наявності ознак банкрутства.

Відповідно до частини 5 ст. 5 Закону про банкрутство, санація боржника до порушення справи про банкрутство - система заходів щодо відновлення платоспроможності боржника, які може здійснювати засновник (учасник, акціонер) боржника, власник майна (орган, уповноважений управляти майном) боржника, кредитор боржника, інші особи з метою запобігання банкрутству боржника шляхом вжиття організаційно-господарських, управлінських, інвестиційних, технічних, фінансово-економічних, правових заходів відповідно до законодавства до порушення провадження у справі про банкрутство.

Натомість Солохіна Н.І., що є засновником та керівником (службовою особою) ПФ "Тавріда", вищезазначених заходів не здійснювала, фактично відмовившись від подальшого здійснення від імені юридичної особи - боржника господарської діяльності, не надавала статистичної звітності до органів статистики, проявила бездіяльність у наданні обов'язкової звітності до контролюючих органів держави, що в подальшому неминуче призвело до несплати грошових зобов'язань і, як наслідок, до банкрутства.

Для додаткового дослідження обставин, що призвели до банкрутства боржника, ліквідатором було укладено угоду з фахівцем у галузі бухгалтерського обліку та аналізу господарської діяльності на проведення аналізу фінансово-господарської діяльності ПФ "Тавріда" та визначення ознак доведення до банкрутства.

Аналіз проведено відповідно до "Методичних рекомендацій щодо виявлення ознак неплатоспроможності підприємства та ознак дій з приховування банкрутства, фіктивного банкрутства чи доведення до банкрутства", затверджених наказом Міністерства економіки України від 19 січня 2006р. № 14 (зі змінами та доповненнями).

При проведенні Аналізу використовувались наявні документи та відповіді державних установ.

В розділі 5.2 Аналізу фінансово-господарської діяльності боржника - "Визначення ознак доведення до банкрутства" фахівець зазначив, що за 2013 рік і 2014 рік обов'язкові фінансові звіти (баланс та Звіт про фінансові результати) ПФ "Тавріда" не надавало.

Тобто, не зважаючи на те, що у 2013-2014 роках підприємство отримало значні доходи (за 4 квартал 2013 року отримано 99612 730,11 грн., за 2014 рік отримано 6392420,25 грн.), зазначені доходи не були відображені у обов'язковій звітності (Баланс, Звіт про фінансові результати) за 2013 та 2014 роки та не надані до Головного управління статистики у Херсонській області. Як наслідок, не направлені на погашення заборгованості перед кредитором.

У зв'язку з цим, можна дійти висновку, що підприємство умисно приховувало свої доходи. Означене також свідчить про наявність ознак доведення до банкрутства підприємства.

Таким чином, як зауважує ліквідатор, згідно висновків Аналізу вбачається, що керівник та засновник ПФ "Тавріда", перебуваючи на посаді керівника зазначеної фірми, вчинив незаконні дії та приховав майнові активи боржника, та таким чином довів до стійкої фінансової неспроможності суб'єкт господарської діяльності, і, як наслідок, до банкрутства, і це завдало великої матеріальної шкоди державі в особі кредитора Херсонської об'єднаної ДПІ ГУ ДФС України у Херсонській області.

Аналогічну бездіяльність та незаконні дії, на думку ліквідатора, вчинили й інші особи, які використовували повноваження керівників боржника, та відповідно до приписів Закону про банкрутство є зацікавленими особами стосовно боржника.

Такими особами, зокрема, є - Гупало Віктор Іванович, який виконував повноваження керівника боржника до 12.08.2013р., Шамраєнко Максим Миколайович, який підписував фінансовий звіт ПФ "Тавріда" (баланс на 30.09.2013р.), та згідно рішення засновника №03 від 12.08.2013р. виконував повноваження керівника в період з 12.08.2013р. по 30.04.2014р.

Засновники (учасники) суб'єкта підприємництва, власник майна, органи державної влади та органи місцевого самоврядування, наділені господарською компетенцією, у межах своїх повноважень зобов'язані вживати своєчасних заходів щодо запобігання його банкрутству (ч. 1 ст. 211 ГК України).

Згідно відомостей з Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб-підприємців, громадських формувань, засновником (учасником) банкрута є Солохіна Наталія Іванівна.

Зібрані матеріали та фактичні дані, на думку ліквідатора, красномовно свідчать, що ПФ "Тавріда" було доведено до банкрутства саме з вини вищезазначених осіб, які були зобов'язані приймати необхідні управлінські та організаційні рішення для запобігання банкрутства.

Ліквідаційну масу ПФ "Тавріда" не сформовано у зв'язку з відсутністю будь-яких майнових активів, дебіторську заборгованість, зазначену в фінансових показниках, списано як безнадійну.

Таким чином, вартість ліквідаційної маси дорівнює - 0 гривень, а встановлена судом заборгованість боржника перед кредитором - 56001,43 гривень.

Ліквідатор дійшов до висновку, що усі активи ПФ "Тавріда" (офісну техніку, меблі, грошові кошти на рахунках) керівником свідомо приховано (привласнено або вкрадено), а грошові кошти, які пройшли через транзакції банківських установ, можуть перебувати у володінні колишнього керівника боржника. Зазначені активи юридичній особі не повернуті, ліквідатору не передані.

Підсумовуючи наведену документально підтверджену інформацію щодо вини керівника у доведенні до банкрутства ГПФ "Тавріда" ліквідатор зазначає, що, по-перше, перебуваючи на посаді керівника ПФ "Тавріда" Солохіна Н.І. приховала майно підприємства на суму 29985,01 грн., яке згідно Акту опису майна № 54/21-03-25-01-11 від 19.05.2014р. було введено у податкову заставу. Таким чином боржника було залишено без основних фондів та засобів виробництва.

По-друге, протягом 2013-2014року за керівництва Шамраєнка Максима Миколайовича ПФ "Тавріда" при наявності боргу здійснювало господарську діяльність без фактичного отримання прибутку, що відстежується по банківській довідці ПАТ "Райффайзен Банк Аваль".

По-третє, Херсонським окружним адміністративним судом постановою від 11.07.2014р. у справі № 2а-10046/09 з ПФ "Тавріда" до державного бюджету стягнуто податковий борг в сумі 554180,43 грн.

Окрім того, в зазначеній постанові визначено, що 11.04.2014р. ДПІ у м. Херсоні було сформовано та надіслано на адресу ПФ "Тавріда" податкову вимогу № 5036-25 на суму грошового зобов'язання 554180,43 грн., яка отримана Гупало В.І. 25.04.14р., але до погашення боргу в добровільному порядку це не призвело.

Згідно п. 95.2 ст. 95 ПК України стягнення коштів та продаж майна платника податків провадиться не раніше ніж 60 календарних днів з дня надіслання (вручення) такому платнику податкової вимоги.

Строк для сплати грошового зобов'язання з податку на прибуток у ПФ "Тавріда" настав, а оскільки відповідач не сплачує дане грошове зобов'язання, воно визнається податковим боргом.

По-четверте. Херсонським окружним адміністративним судом у справі №821/2794/14 постановою від 29.08.2014р. накладено арешт на кошти та інші цінності ПФ

"Тавріда" з метою погашення податкового боргу по податку на прибуток приватних підприємств на суму 554180,43 грн.

З огляду на викладені вище встановлені адміністративним судом обставини, арбітражний керуючий робить висновок, що засновник ПФ "Тавріда" Гупало Віктор Іванович, який, зокрема, згідно рішення засновника від 12.08.2013р. в період з 12.08.2013р. по 30.04.2014р. перебував і на посаді заступника директора ПФ "Тавріда", отримавши 25.04.2014р. податкову вимогу на суму грошового зобов'язання 554180,43 грн. не вжив заходів по погашенню зазначеної суми.

Згідно довідки АТ "Райффайзен Банк Аваль" від 18.11.2016р. про обороти по рахунку № 26003408135, який належить ПФ "Тавріда", в квітні 2014р. сума грошових коштів по дебету вказаного рахунку становила - 2863027,33 грн., по кредиту вказаного рахунку - 2803433,31 грн.

В травні 2014р., тобто вже після отримання Гупало В.І. податкової вимоги № 5036-25 від 11.04.2014р. на суму грошового зобов'язання 554180,43 грн., сума грошових коштів по дебету вказаного рахунку становила - 1686 533,57 грн., по кредиту вказаного рахунку - 1648453,17 грн.

Таким чином, засновники та керівники ПФ "Тавріда" свідомо не сплатили встановлених судами податковий борг, чим навмисно довели підприємство до стадії банкрутства.

Як наслідок, за заявою Херсонської ОДПІ ГУ ДФС у Херсонській області порушено провадження у справі про банкрутство ПФ "Тавріда" та постановою Господарського суду Херсонської області від 01.12.2015р. ПФ "Тавріда" визнано банкрутом, постанова не оскаржувалась, та є чинною.

За наведених обставин ліквідатор ПФ "Тавріда" арбітражний керуючий Белоусов І.В. зазначає, що існує прямий зв'язок між діями колишнього керівника боржника Солохіної Н.І., осіб, звільнених в межах трьох років до порушення провадження у справі про банкрутство - колишнього керівника боржника Гупала В.І., колишнього керівника Шамраєнка М.М. та банкрутством ПФ "Тавріда", яке набуло стану неспроможності саме у зв'язку з особистою заінтересованістю зазначених осіб залишити підприємство без майна та можливістю погасити визнані судами грошові зобов'язання.

У зв'язку з чим ліквідатор просить задовольнити його заяву та покласти субсидіарну відповідальність за зобов'язаннями ПФ "Тавріда" на осіб, що є засновниками та виконували повноваження керівників боржника, а також стягнути з останніх солідарно на користь ПФ "Тавріда" 554180,43 грн.

Представник ініціюючого кредитора доводи ліквідатора банкрута, наведені у заяві, вважає обґрунтованими, підтримує заяву у повному обсязі та просить її задовольнити.

Відповідач-1 Гупало Віктор Іванович свою позицію щодо викладеного у заяві ліквідатора до суду не надав, в судові засідання не з'являвся, про дату, час і місце розгляду справи повідомлявся ухвалами та відповідними повідомленнями, розміщеними на офіційному веб-сайті судової влади України в мережі Інтернет.

Заперечуючи проти заяви ліквідатора в частині, що стосується покладення субсидіарної відповідальності за зобов'язаннями боржника на колишнього керівника Шамраєнка М.М., відповідач-2 у відзиві на заяву ліквідатора та додатково поданих поясненнях зауважує наступне.

ПФ "Тавріда" (код ЄДРПОУ 25644879, вул. Петренко, 39, м. Херсон, 73000) створено 05 червня 1998 року. Шамраєнко Максим Миколайович був призначений директором ПФ "Тавріда" згідно рішення засновника від 12.08.2013 року, а звільнений з посади директора - згідно наказу засновника №7-к від 30.04.2014 року.

Згідно ухвали Господарського суду Херсонської області від 12 листопада 2015 року загальна сума вимог до боржника становить 556001,43 грн.

Згідно довідки про суми податкового боргу перед бюджетом боржника сума вимог має наступну структуру:

- податковий борг по податку на прибуток приватних підприємств - 554180,43 грн., встановлений згідно акту перевірки №224/23-5/25644879 від 07.04.2009 року та

податкового рішення-повідомлення №0001932301 від 21.04.2009 року, про що було повідомлено засновника, директора боржника Гупало В.І. та головного бухгалтера боржника Гупало С.В.;

- податковий борг (за несвоєчасно подану декларацію податку на прибуток приватних підприємств за 2012 рік, граничний термін подання 11.02.2013 року) - 1020,00 грн., встановлений згідно акту перевірки №585/21-03-15-01/25644879 від 26.12.2014 року та податкового рішення-повідомлення №0005431503 від 06.05.2015 року, про що було повідомлено засновника, директора боржника Солохину Н.І.;

- податковий борг по авансовим внескам з податку на прибуток приватних підприємств - 801,00 грн., виник 30.10.2014 року за рахунок несплати узгоджених грошових зобов'язань, про що було повідомлено засновника, директора боржника Солохину Н.І.

Таким чином, як зауважує відповідач, виникнення податкового боргу (основної частини) відбулося за 4 роки і 4 місяці до призначення Шамраєнка М.М. на посаду директора ПФ "Тавріда" та через 6 місяців після його звільнення.

На момент вступу до виконання обов'язків директора ПФ "Тавріда" попереднім директором та діючим засновником Гупало В.І. Шамраєнку М.М. були передані згідно акту прийому - передачі: одна печатка підприємства, ключі доступу до розрахункового рахунку у банку "Аваль", офісні меблі. На підприємстві була відсутня будь-яка первинна бухгалтерська документація, що унеможливило перевірку стану останнього. Протягом місяця (серпень-вересень 2013 року) було відновлено та належним чином зареєстровано статут підприємства, отримано ключі для подачі необхідної звітності до відповідних органів, повідомлено банківську установу, реєстраційну палату та податкові органи про зміну керівника, сформований штат та найняті працівники у кількості 5 осіб, укладені договори з замовниками та виконавцями транспортних послуг.

Щомісяця, згідно чинного законодавства, до ДПП у м. Херсоні ГУ Міністерства доходів і зборів у Херсонській області подавалась податкова декларація з податку на додану вартість (7 декларацій за період жовтень 2013р. - травень 2014 р.) та проводилася сплата податку на додану вартість.

Згідно чинного законодавства, 01.03.2014 року до ДПП у м. Херсоні ГУ Міністерства доходів і зборів у Херсонській області подавалась податкова декларація з податку на прибуток (за 2013 рік) та проводилася сплата авансових внесків по податку на прибуток.

Згідно чинного законодавства, до ДПП у м. Херсоні ГУ Міністерства доходів і зборів у Херсонській області та Центру обробки електронних звітів Держстату України подавався фінансовий звіт суб'єкта малого підприємництва (за 9 місяців 2013 року, річний за 2013 рік та за перший квартал 2014 року) та проводилася оплата податку на прибуток (т. 1 а.с. 24).

Двічі на місяць, згідно чинного законодавства, проводились нарахування на заробітну плату найманим працівникам та її виплата (довідка Форма ОК-5 Пенсійного фонду України).

За період перебування Шамраєнка М.М. на посаді директора ПФ "Тавріда" на адресу підприємства не надходило жодних вимог від ДПП у м. Херсоні ГУ Міністерства доходів і зборів у Херсонській області, Центру обробки електронних звітів Держстату України, ГУ Пенсійного фонду України у Херсонській області, Реєстраційної палати у м. Херсоні, банківських установ, тощо.

В жовтні 2013 року Шамраєнку М.М. стало відомо, що за місцем реєстрації юридичної адреси ПФ "Тавріда" зареєстроване ПП "Тавріда-В" (ЄДРПОУ 36945440), засновником та директором якої є Гупало Віктор Іванович. Також відповідача було повідомлено, що ухвалами слідчого судді у справах №668/14889/13-к, №668/15374/13-к за клопотаннями слідчих відділу кримінальних розслідувань слідчого управління фінансових розслідувань Головного управління Міністерства доходів і зборів у Херсонській області, за матеріалами досудового розслідування №32013230000000145, №320142300000000008, №12014230040001471 за підозрою Гупало В.І. та інших невідомих осіб у вчиненні

кримінальних правопорушень, передбачених ч. 1 ст. 212, ч.І ст.366, ч. 4 ст. 358 КК України, слідчим надано право на проведення обшуку та вилучення документів за адресою: вул. Петренко, 39, м. Херсон. Також, з керівника та засновника ПП "Тавріда-В" Гупало В.І. постановою Херсонського окружного адміністративного суду у справі № 821/3646/13-а від 08.10.2013 року стягнуто кошти з рахунків у банках та за рахунок готівки в рахунок погашення податкового боргу 125844,19 грн.

Як стверджує відповідач, намагаючись дізнатись про стан розрахунків по податках на ПФ "Тавріда" станом на 2013 рік, не маючи жодної вимоги зі сторони ДПІ у м. Херсоні ГУ Міністерства доходів і зборів у Херсонській області, Центру обробки електронних звітів Держстату України, ГУ Пенсійного фонду України у Херсонській області, Реєстраційної палати у м. Херсоні, банківських установ, тощо, він керувався інформацією, отриманою від засновника ПФ "Тавріда" Гупала В.І., який стверджував, що підприємство не має податкових зобов'язань.

Крім цього, відповідач зазначає, що наявні в матеріалах справи Аналізу фінансово-господарської діяльності боржника ПФ "Тавріда" (т. 1, а.с. 77 - 94, т. 2, а.с.15 - 37), складені з порушенням вимог діючого законодавства України, оскільки проведені при використанні тільки форми №1 "Баланс підприємства" (за 9 місяців 2013 року), форми №2-м "Звіт про фінансові результати суб'єкта малого підприємництва" (за 9 місяців 2013 року) та виписок по одному з банківських рахунків (серпень 2013 року - вересень 2014 року), а не із застосування джерел інформації, визначених Методичними рекомендаціями щодо виявлення ознак неплатоспроможності підприємства та ознак дій з приховування банкрутства, фіктивного банкрутства чи доведення до банкрутства, затвердженими наказом Міністерства економіки України від 19.01.2006 року №14 (зі змінами та доповненнями).

На підставі викладеного відповідач Шамраєнко М.М. зауважує, що він не має жодного відношення до доведення боржника до стану банкрутства; інформація про наявні податкові зобов'язання не була належним чином доведена, що унеможливорює їх погашення.

Крім того, звертає увагу на те, що колишній керівник та засновник ПФ "Тавріда" Гупало В.І., який був засновником фірми та керував боржником більше 15 років, мав можливість і практику ухиляння від сплати податків, які й призвели до доведення підприємства до стану банкрутства.

У зв'язку з наведеним відповідач-2 просить відмовити у задоволенні заяви ліквідатора банкрута в частині, що стосується покладення субсидіарної відповідальності за зобов'язаннями боржника на Шамраєнка М.М.

Дослідивши матеріали справи, заслухавши учасників провадження, оцінивши докази за своїм внутрішнім переконанням, що ґрунтується на всебічному, повному, об'єктивному та безпосередньому дослідженні наявних у справі доказів, суд дійшов висновку про наявність підстав для часткового задоволення заяви ліквідатора банкрута про покладення субсидіарної відповідальності за зобов'язаннями боржника на засновника та керівника Приватної фірми "Тавріда", з огляду на наступне.

Відповідно до частини 1 статті 3 ГПК України, судочинство в господарських судах здійснюється відповідно до Конституції України, цього Кодексу, Закону України "Про міжнародне приватне право", Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом", а також міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

За приписами ч.1 статті 2 Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом", провадження у справах про банкрутство регулюється цим Законом, Господарським процесуальним кодексом України, іншими законодавчими актами України.

Статтею 9 вказаного Закону визначено, що справи про банкрутство розглядаються господарським судом за правилами, передбаченими Господарським процесуальним кодексом України, з урахуванням особливостей, визначених цим Законом.

Так ухвалою Господарського суду Херсонської області від 14.09.2015р. порушено

провадження у справі №923/1493/15 про банкрутство Приватної фірми "Тавріда"

Відповідно до ч. 1 ст. 37 Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом", у випадках, передбачених цим Законом, господарський суд у судовому засіданні за участю сторін приймає постанову про визнання боржника банкрутом і відкриває ліквідаційну процедуру строком на дванадцять місяців.

Постановою Господарського суду від 01.12.2015р. боржника ПФ "Тавріда" визнано банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру строком на 12 місяців, призначено ліквідатором арбітражного керуючого Белоусова І.В.

Повноваження ліквідатора визначені в ст. 41 Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом".

За приписами ч. 5 наведеної норми під час здійснення своїх повноважень ліквідатор має право заявити вимоги до третіх осіб, які відповідно до законодавства несуть субсидіарну відповідальність за зобов'язаннями боржника у зв'язку з доведенням його до банкрутства. Розмір зазначених вимог визначається з різниці між сумою вимог кредиторів і ліквідаційною масою.

У разі банкрутства боржника з вини його засновників (учасників, акціонерів) або інших осіб, у тому числі з вини керівника боржника, які мають право давати обов'язкові для боржника вказівки чи мають можливість іншим чином визначати його дії, на засновників (учасників, акціонерів) боржника - юридичної особи або інших осіб у разі недостатності майна боржника може бути покладена субсидіарна відповідальність за його зобов'язаннями.

Стягнені суми включаються до складу ліквідаційної маси і можуть бути використані тільки для задоволення вимог кредиторів у порядку черговості, встановленому цим Законом.

З урахуванням положень наведеної норми Закону 01.11.2018р. ліквідатор банкрута звернувся до господарського суду із заявою про покладення субсидіарної відповідальності за зобов'язаннями боржника на його засновників та керівників - Солохіну Наталію Іванівну, Шамраєнка Максима Миколайовича та Гупала Віктора Івановича, яка ухвалою суду від 16.11.2018р. прийнята до розгляду.

Під час розгляду заяви ліквідатора господарським судом було встановлено, що громадянка Солохіна Наталія Іванівна померла 08.10.2016р., що підтверджено копією свідоцтва про смерть від 10.10.2016р. Серія І-КГ №223576 (т.2 а.с.108) та копією актового запису про смерть від 10.10.2016р. (т.2 а.с.111).

Ухвалою суду від 05.02.2018р. закрито провадження у справі за заявою ліквідатора арбітражного керуючого Белоусова І.В. про покладення субсидіарної відповідальності за зобов'язаннями боржника відносно Солохіної Н.І.; залучено Шамраєнка М.М. та Гупала В.І. до участі у справі в межах розгляду заяви ліквідатора в якості відповідачів.

З урахуванням наведеного, заява ліквідатора арбітражного керуючого Белоусова І.В. розглянута судом в частині, що стосується покладення субсидіарної відповідальності за зобов'язаннями боржника на колишніх керівників та засновника Гупала Віктора Івановича і Шамраєнка Максима Миколайовича.

Як встановлено господарським судом та слідує з матеріалів справи, Приватна фірма "Тавріда" зареєстрована 05.06.1998р.

Ухвалою господарського суду від 14.09.2015р. порушено провадження у справі про банкрутство ПФ "Тавріда" у зв'язку із несплатою боржником заборгованості по платежах до бюджету (узгоджений податковий борг) в сумі 556001,43 грн. (407854,74 грн. основного боргу, 148146,69 грн. штрафних санкцій), в тому числі 554180,43 грн. заборгованості, що стягнута постановою Херсонського окружного адміністративного суду від 11.07.2014р. у справі №821/2147/14.

Ухвалою від 12.11.2015р. затверджено реєстр вимог кредиторів, до якого включено вимоги Державної податкової інспекції у м.Херсоні Головного управління ДФС у Херсонській області в сумі 556001,43 грн., з яких 407854,74 грн. - 3 черга, 148146,69 грн. - 6 черга.

Ухвалою суду від 03.05.2019р. здійснено заміну первісного кредитора його

Копія

процесу з юридичним правонаступником Головним управлінням ДФС у Херсонській області, Автономній Республіці Крим та м.Севастополі.

У зв'язку із фактичним припиненням боржником підприємницької діяльності, відсутністю майнових активів і коштів, відсутністю боржника за місцезнаходженням постановою від 01.12.2015р. ПФ "Тавріда" визнано банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру.

Як пояснив ліквідатор банкрута арбітражний керуючий Белоусов І.В., з метою виконання повноважень, покладених на арбітражного керуючого Законом України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом" і постановою суду від 01.12.2015р., він звернувся до керівника і засновника боржника із вимогами (т.3 а.с.34-36) про передачу фінансово-господарської документації підприємства, матеріальних цінностей, відповідних відомостей.

Проте, означені вимоги залишені без належного реагування, будь-яка документація, матеріальні цінності тощо ліквідатору не передані.

Листом від 31.10.2016р. №6-24.2/212 (т.2 а.с.39) Головне управління статистики у Херсонській області направило ліквідатору копію річного фінансового звіту ПФ "Тавріда" за 2013р. та повідомило, що за 2010, 2011, 2012, 2014 роки підприємство не звітувало.

Листом від 02.08.2016р. №3197/10/21-03-14-26 (т.2 а.с.46) ініціюючим кредитором було надано ліквідатору копію акту від 07.04.2009р. №1224/23-5/25644879 про результати планової виїзної перевірки Приватної фірми "Тавріда" з питань дотримання вимог податкового законодавства за період з 01.07.2007р. по 31.12.2008р., валютного та іншого законодавства за період з 01.07.2007р. по 30.12.2008р. (т.2 а.с.47-70).

Також ліквідатором отримано довідку АТ "Райффазен Банк Аваль" від 18.11.2016р. про обороти по поточному рахунку ПФ "Тавріда" за 2013-2014 роки та акт Державної податкової інспекції опису майна боржника у податкову заставу від 19.05.2014р. №54/21-03.25-01-11 (т.2 а.с.41, 71).

На підставі наведених документів ліквідатором, із залученням фахівця у галузі бухгалтерського обліку та аналізу господарської діяльності Лиходькіної О.І., проведено аналіз фінансово-господарської діяльності ПФ "Тавріда".

Відповідно до звіту про фактичні результати аналізу фінансово-господарської діяльності ПФ "Тавріда" (т.2 а.с.13-38), даний звіт містить аналіз фінансового стану ПФ "Тавріда" за період з 01.01.2013р. по 30.09.2013р., з метою виявлення ознак неплатоспроможності підприємства та ознак дій з приховування банкрутства, фіктивного банкрутства чи доведення до банкрутства.

Аналіз фінансового стану підприємства включав вивчення фінансової звітності за 9 місяців 2013 року, розрахунок ряду основних фінансово-економічних показників.

Оскільки підприємство не надало інших фінансових звітів, окрім звіту за 9 місяців 2013р., динаміку показників проаналізувати було неможливо.

Встановлено, що коефіцієнт поточної ліквідності, що характеризує загальну забезпеченість підприємства оборотними коштами для ведення господарської діяльності й своєчасного погашення термінових (поточних) зобов'язань підприємства, за період з 01.01.2013р. по 30.09.2013р. - 0,11 при нормативному значенні більше 1,5. Тобто у підприємства відсутня можливість погашення поточних зобов'язань.

Коефіцієнт швидкої ліквідності становив 0,11, що нижче нормативного значення (0,6-0,8).

Коефіцієнт абсолютної ліквідності (платоспроможності), у підприємства фактично дорівнює 0 при нормативному значенні 0,2-0,35. Тобто у підприємства відсутні активи, що мають абсолютну ліквідність, які можуть бути спрямовані на негайне погашення зобов'язань за рахунок грошових коштів.

Коефіцієнт покриття запасів на рівні 0,1 за 9 місяців 2013р., що менше нормативу (1,0), тобто відзначається незадовільний коефіцієнт покриття запасів.

Коефіцієнт забезпечення власними засобами менше нормативу та має від'ємне значення (-8,0). Тобто підприємство не забезпечене власними оборотними коштами.

Протягом періоду, що аналізується, коефіцієнт Бівера має від'ємне значення -0,1,

що є значно меншим нормативного. Коефіцієнт Бівера разом з коефіцієнтом забезпеченості власними оборотними коштами, який станом на 30.09.2013р. дорівнює -8,0 (що є нижчим нормативного 0,1), свідчать про незадовільну структуру балансу. Це відповідає значенню "за рік до банкрутства".

Загальна вартість майна підприємства на кінець 2013р. становить 389,3 тис. грн.

Необоротні активи збільшились з 0 до 31,5 тис. грн.. Питома вага необоротних активів станом на 31.12.2012р. складає 52,7%, а на кінець аналізованого періоду 8,1% загальної вартості майна.

Оборотні активи на кінець аналізованого періоду становлять 357,8 тис. грн.

Частка оборотних активів у структурі майна на кінець 2013р. становить 91,9% вартості майна.

Найбільшу питому вагу в складі оборотних активів станом на 31.12.2013р. займає інша кредиторська заборгованість 59,9%, запаси 0,8%, дебіторська заборгованість по розрахунках з бюджетом 16%.

Величина поточних зобов'язань зросла на 708,4 тис. грн., а станом на 30.09.2013р. становила 3209,0 тис. грн.

Протягом означеного періоду частка власного капіталу в структурі майна підприємства зменшена за рахунок отриманого збитку.

За результатами аналізу встановлено, що станом на 30.09.2013р. ПФ "Тавріда" не було платоспроможним підприємством; протягом 9 місяців 2013 року підприємство було нездатне вчасно й повністю розрахуватися по всіх своїх зобов'язаннях, при цьому ознаки фіктивного банкрутства чи дій з приховуваного банкрутства відсутні.

Станом на 30.09.2013р. загальна сума дебіторської заборгованості склала 271,5 тис. грн., її стягнення дозволило б скоротити заборгованість підприємства.

Загальна сума кредиторської заборгованості складала 3209,0 тис. грн.

Станом на 30.09.2013р. у боржника рахувались основні засоби на суму 31,5 тис. грн. залишкової вартості, які б мали увійти до ліквідаційної маси для розрахунку з кредитором.

Згідно з даними АТ "Райффайзен Банк Аваль" у 2013-2014 роки підприємство отримало значні доходи (99612730,11 грн. за 4 квартал 2013 року та 6392420,25 грн. за 2014 рік), які не були відображені у фінансових звітах та не були скеровані на погашення заборгованості перед кредитором.

Відповідно до п.п.11 розділу 6 Аналізу, зазначені в ньому обставини, що були виявлені за період, що досліджується, дають право стверджувати про наявність ознак доведення підприємства до банкрутства.

Як слідує з матеріалів справи, а саме довідки Херсонського обласного управління статистики №651 про включення ПФ "Тавріда" до Єдиного державного реєстру підприємств та організацій України (т.3 а.с.86-87), з дати реєстрації 05.06.1998р. керівником підприємства був Гупало В.І.

Відповідно до Статуту ПФ "Тавріда" (нова редакція), затвердженого рішенням засновника №2 від 24.02.2003р. (т.3 а.с.88-98), засновником підприємства був Гупало В.І.

На підставі рішення засновника ПФ "Тавріда" від 12.08.2013р. №03 (т.2 а.с.75), Гупала В.І. було звільнено з посади директора ПФ "Тавріда" з 12.08.2013р. та призначено на посаду заступника директора, також з 12.08.2013р. директором підприємства призначено Шамраєнка М.М.

Рішенням засновника ПФ "Тавріда" №7 від 05.03.2014р. (т.3 а.с.110) виключено зі складу власників ПФ "Тавріда" Гупала В.І. за власним бажанням та передано частку Гупала В.І. у статутному капіталі підприємства у розмірі 100%, що у грошовому еквіваленті становить 50000,00 грн., Солохіній Н.І.

Також 05.03.2014р. Гупало В.І. оформлено нотаріально посвідчену заяву про вихід зі складу учасників підприємства та передачу своєї частки у статутному капіталі у розмірі 100% Солохіній Н.І. (т.3 а.с.108).

Рішенням №8 від 05.03.2014р. (т.3 а.с.111) Солохіна Н.І. прийняла на себе обов'язки та права власника Приватної фірми "Тавріда".

Рішенням засновника №04 від 30.04.2014р. Шамраєнка М.М. звільнено з посади директора Приватної фірми "Тавріда", з 01.05.2014р. обов'язки директора покладено на Солохіну Н.І.

Відповідно до витягу з Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб-підприємців, станом на 23.11.2015р. (т.2 а.с.42-45), з 01.05.2014р. керівником ПФ "Тавріда" була Солохіна Н.І.

Отже, в період з 05.06.1998р. по 12.08.2013р. директором Приватної фірми "Тавріда" був Гупало Віктор Іванович, з 12.08.2013р. по 30.04.2014р. - Шамраєнко Максим Миколайович, з 01.05.2014р. - Солохіна Наталія Іванівна.

З огляду на припинення провадження за заявою ліквідатора банкрута в частині, що стосується покладення субсидіарної відповідальності на Солохіну Н.І., вимоги ліквідатора полягають у покладенні такої відповідальності на Гупала В.І. та Шамраєнка М.М.

Так, відповідно до ст. 76 ГПК України, предметом доказування є обставини, які підтверджують заявлені вимоги чи заперечення або мають інше значення для розгляду справи і підлягають встановленню при ухваленні судового рішення.

В даному випадку предметом доказування є обставини господарської діяльності боржника, які стали підставою нездатності боржника виконати свої грошові зобов'язання перед кредитором, виконання керівником та засновниками (учасниками) підприємства своїх обов'язків відповідно до вимог законодавства України та Статуту боржника щодо недопущення банкрутства та наявності їх вини у банкрутстві боржника - доведення до банкрутства.

У зв'язку з наведеним, господарським судом аналізується господарська діяльність Приватної фірми "Тавріда" за періоди виконання повноважень керівника боржника Гупалом В.І. та Шамраєнком М.М.

Як зазначено вище, Гупало В.І. обіймав посаду директора ПФ "Тавріда" в період з 05.06.1998р. по 12.08.2013р.

Так Державною податковою інспекцією у м.Херсоні в період з 27.02.2009р. по 27.03.2009р. було проведено планову виїзну перевірку Приватної фірми "Тавріда" з питань дотримання вимог податкового законодавства за період з 01.07.2007р. по 31.12.2008р., валютного та іншого законодавства за період з 01.07.2007р. по 30.12.2008р., про що 07.04.2009р. складено Акт №1224/23-5/25644879 (т.2 а.с.49-70).

Як слідує з означеного Акту, у період, за який проводилась перевірка, відповідальними за фінансово-господарську діяльність суб'єкта господарювання були (є) директор Гупало В.І. та головний бухгалтер Гупало С.В., які були особисто ознайомлені зі змістом Акту, про що свідчать їх підписи на копії останнього, копія Акту вручена Гупалу В.І.

За результатами перевірки податковим органом встановлено порушення підприємством вимог податкового законодавства, а саме:

1. п.п. 4.1.1, 4.1.2 п.4, п.5.1, п.п. 5.2.1 п.5.2, п.п. 5.6.2 п.5.6, п.5.9 ст.5 Закону України "Про оподаткування прибутку підприємств" від 28.12.1994 №334/94-ВР (зі змінами та доповненнями), в результаті чого занижено податок на прибуток в сумі 407145,03 грн.

2. п.п 7.2.1, п.п.7.2.3 п.7.2, п.п.7.3.1 п.7.3, п.п.7.4.5 п.7.4 ст.7 Закону від 03.04.1997 №168/97-ВР "Про податок на додану вартість" (зі змінами та доповненнями), що спричинило заниження суми податку на додану вартість, яка підлягає сплаті в бюджет у травні 2008р. - 5136,0 грн.; завищення суми податку на додану вартість, яка підлягає сплаті в бюджет у червні 2008р. - 11034,0 грн.; завищення суми ПДВ, що підлягає бюджетному відшкодуванню у зменшення податкового зобов'язання з ПДВ за вересень 2008р. - 2609,0 грн., жовтень 2008р. - 1311,00 грн.

У зв'язку з чим податковим органом прийнято податкове повідомлення-рішення від 21.04.2009р. №0001932301/0 про визначення ПФ "Тавріда" податкового зобов'язання з податку на прибуток у розмірі 554271,72 грн. (т.2 а.с.48).

Як слідує з матеріалів справи, а саме ухвали Одеського апеляційного адміністративного суду від 27.01.2011р. №2-а-10046/09/2170 (т.3 а.с.43-45), означене

повідомлення-рішення було оскаржено ПФ "Тавріда" в судовому порядку.

Постановою Херсонського окружного адміністративного суду від 18.12.2010р. у задоволенні позову ПФ "Тавріда" до Державної податкової інспекції у м.Херсоні про визнання частково не чинним рішення відмовлено у повному обсязі.

Ухвалою Одеського апеляційного адміністративного суду від 27.01.2011р. постанова Херсонського окружного адміністративного суду від 18.12.2010р. залишена без змін, отже податкове повідомлення - рішення від 21.04.2009р. №0001932301 вважається узгодженим.

За приписами п. 57.3 ст. 57 ПК України, у разі визначення грошового зобов'язання контролюючим органом за підставами, зазначеними у підпунктах 54.3.1, 54.3.2, 54.3.4 - 54.3.6 пункту 54.3 статті 54 цього Кодексу, платник податків зобов'язаний сплатити нараховану суму грошового зобов'язання протягом 10 календарних днів, що настають за днем отримання податкового повідомлення-рішення, крім випадків, коли протягом такого строку такий платник податків розпочинає процедуру оскарження рішення контролюючого органу.

У разі оскарження рішення контролюючого органу про нараховану суму грошового зобов'язання платник податків зобов'язаний самостійно погасити узгоджену суму, а також пеню та штрафні санкції за їх наявності протягом 10 календарних днів, наступних за днем такого узгодження.

Разом з тим, боржником заборгованість в сумі 554180,43 грн. до бюджету в добровільному порядку сплачена не була.

Як слідує з постанови Херсонського окружного адміністративного суду від 11.07.2014р. у справі №821/2147/14 (т.1 а.с.20-21), доданою ініціюючим кредитором до заяви про порушення справи про банкрутство в якості доказу безспірних грошових вимог до боржника, у зв'язку з несплатою боржником заборгованості в сумі 554180,43 грн. 11.04.14 ДПІ у м. Херсоні було сформовано та надіслано на адресу ПФ "Тавріда" податкову вимогу № 5036-25 на суму грошового зобов'язання 554180,43 грн., яка отримана Гупало 25.04.14р., але до погашення боргу в добровільному порядку це не призвело.

У зв'язку з чим означеною постановою було стягнуто до Державного бюджету кошти у сумі 554180 грн. 43 коп. з рахунків Приватної фірми "Тавріда" у банках, що його обслуговують, та за рахунок готівки в рахунок погашення податкового боргу по податку на прибуток приватних підприємств.

Оскільки прийняті кредитором заходи до отримання заборгованості у встановленому законодавством порядку позитивних наслідків не дали, ДПІ у м.Херсоні звернулась до господарського сулу із заявою про порушення справи про банкрутство ПФ "Тавріда", яка була задоволена ухвалою Господарського суду Херсонської області від 14.09.2015р. у даній справі.

Таким чином, суд констатує, що підставою для порушення провадження у справі про банкрутство Приватної фірми "Тавріда", та, як наслідок, визнання боржника банкрутом, стало саме наявність непогашеної перед бюджетом заборгованості, яка виникла за результатами проведеної податковим органом перевірки підприємства за період з 01.07.2007р. по 30.12.2008р. та стягнення якої задоволено ухвалою Одеського апеляційного адміністративного суду від 27.01.2011р. №2а-10046/09, про що також йдеться і в заяві ДПІ у м.Херсоні про порушення провадження у справі про банкрутство.

Отже, означена заборгованість виникла та не була погашена у добровільному порядку саме за період перебування Гупала В.І. як на посаді керівника ПФ "Тавріда", так і засновника (учасника) підприємства.

Згідно п.п.4.4, 4.6, 4.7 п.4 Статуту Приватної фірми "Тавріда", затвердженого рішенням засновника №2 від 24.02.2003р. (т.3 а.с.88-98), початковий Статутний фонд фірми є його власністю, створюється за рахунок коштів, вкладених засновником і складає 50000,00 грн.; засновник має право збільшувати Статутний фонд за рахунок коштів фірми і за рахунок власних коштів; фірма відповідає за своїми зобов'язаннями всім закріпленим за ним майном, на яке відповідно до закону може бути звернено стягнення на вимогу кредиторів.

За умовами п.п.7.1 п.7 Статуту, засновник здійснює свої права по управлінню фірмою безпосередньо або через уповноважені ним органи (директора).

Відповідно до п.п.7.2 п.7 Статуту, до компетенції засновника фірми, крім іншого, належить участь в управлінні справами фірми в порядку, визначеному його рішенням, Статутом фірми і діючим законодавством; визначення порядку покриття збитків фірми; затвердження річних результатів діяльності фірми; винесення рішення про притягнення до майнової відповідальності посадових осіб фірми; здійснення інших прав, передбачених законодавством України і цим Статутом.

Згідно п.п.7.4, 7.5 п.7 Статуту, керівник фірми самостійно вирішує всі питання діяльності фірми, за винятком питань, віднесених у Статуті фірми до виключної компетенції засновника підприємства; керівник без доручення діє від імені фірми, укладає договори, здійснює найм і звільнення працівників, встановлює розподіл обов'язків між ними і визначає обсяг їх відповідальності, відкриває в установах банку розрахунковий і інші рахунки, видає накази і дає вказівки, обов'язкові для виконання працівниками фірми, здійснює інші дії на підставі діючого законодавства і Статуту.

Відповідно до п.п.9.2 п.9 Статуту, фірма ліквідується у випадках: визнання його банкрутом; якщо буде прийнято рішення про заборону діяльності фірми у зв'язку з невиконанням умов, встановлених законодавством, і у передбачений рішенням строк не забезпечено дотримання цих умов або не змінено вид діяльності; якщо рішенням суду будуть визнані недійсними установчі документи і рішення про створення фірми; з інших підстав, передбачених законодавчими актами України.

Разом з тим, в матеріалах справи відсутні докази збільшення заявником боржника Гупало В.І. Статутного фонду підприємства, оскільки в нотаріально посвідченій заяві про вихід з учасників фірми останній передав свою частку Солохіній Н.І. в розмірі 100%, що складає 50000,00 грн.

Також відсутні докази притягнення керівника фірми до майнової відповідальності та прийняття рішення про припинення юридичної особи (ліквідацію) у встановленому порядку.

Крім цього, як слідує з аналізу фінансово-господарської діяльності ПФ "Тавріда" за період з 01.01.2013р. по 30.09.2013р., станом на 30.09.2013р. загальна сума дебіторської заборгованості склала 271,5 тис. грн., її стягнення дозволило б скоротити заборгованість підприємства.

Загальна сума кредиторської заборгованості складала 3209,0 тис. грн.

Станом на 30.09.2013р. у боржника рахувались основні засоби на суму 31,5 тис. грн. залишкової вартості, які б мали увійти до ліквідаційної маси для розрахунку з кредитором, проте не були передані ліквідатору після визнання боржника банкрутом.

Суд також звертає увагу на те, що, як слідує з листа Головного управління статистики у Херсонській області від 31.10.2016р. №6-24.2/212 (т.2 а.с.39), протягом 2010, 2011, 2012 років підприємство фінансову звітність не подавало.

Означене свідчить про неподання керівником фірми податкової звітності до контролюючих органів з метою приховування фінансово-майнового стану підприємства.

Таким чином, саме в період перебування Гупала В.І. на посаді керівника та засновника ПФ "Тавріда" виник податковий борг. Дії Гупала В.І., як директора підприємства та особи, відповідальної за фінансово-господарську діяльність суб'єкта господарювання, що призвели до виникнення податкового боргу, невжиття засновником і керівником заходів щодо своєчасного погашення узгодженої заборгованості в добровільному порядку, невжиття заходів збільшення Статутного фонду, неприйняття управлінських рішень, направлених на недопущення банкрутства підприємства, а також дії, спрямовані на приховування фінансово-майнового стану підприємства, призвели до стягнення цієї заборгованості в судовому порядку, порушення провадження у справі про банкрутство та визнання боржника банкрутом.

Що стосується періоду перебування на посаді керівника (директора) Приватної фірми "Тавріда" Шамраєнка М.М. (з 12.08.2013р. по 30.04.2014р.), суд зазначає наступне.

Так згідно рішення засновника Приватної фірми "Тавріда" від 12.08.2013р. №03

(т.2 а.с.75), Шамраєнка Максима Миколайовича було призначено директором фірми 12.08.2013р.

Як слідує з пояснень відповідача-2, попереднім директором та діючим засновником Гупало В.І. Шамраєнку М.М. були передані згідно акту прийому - передачі: одна печатка підприємства, ключі доступу до розрахункового рахунку у банку "Аваль", офісні меблі. На підприємстві була відсутня будь-яка первинна бухгалтерська документація, що унеможливлювало перевірку стану останнього. Протягом місяця (серпень-вересень 2013 року) було відновлено та належним чином зареєстровано статут підприємства, отримано ключі для подачі необхідної звітності до відповідних органів, повідомлено банківську установу, реєстраційну палату та податкові органи про зміну керівника, сформований штат та найняті працівники у кількості 5 осіб, укладені договори з замовниками та виконавцями транспортних послуг.

В матеріалах справи відсутній акт приймання-передачі від попереднього директора Гупало В.І. призначеному директору Шамраєнку М.М. фінансової та бухгалтерської документації, печаток, матеріальних цінностей ПФ "Тавріда", тощо, оскільки, як стверджує відповідач-2, означений акт у нього не зберігся. Таким чином, обставина щодо обсягу прийнятих Шамраєнком М.М. документів та активів фірми від попереднього директора є не підтвердженою документально.

Разом з тим, суд враховує, що саме за керівництва підприємством Шамраєнком М.М. було сформовано та надано до контролюючих органів звіт про фінансові результати підприємства за 9 місяців 2013 року.

Починаючи з жовтня 2013 року по травень 2014 року підприємством до органів податкової служби подавалась податкова декларація з податку на додану вартість та проводилась сплата податку на додану вартість (т.2 а.с.137-168).

01.03.2014р. подано податкову декларацію з податку на прибуток за 2013 рік, проводилась оплата податку на прибуток (т.1 а.с.17-19, 24).

Здійснювалось нарахування на заробітну плату найманим працівникам та її виплата, що підтверджено довідкою форми ОК-5 Пенсійного фонду України (т.2 а.с.134-136).

В заяві про покладення субсидіарної відповідальності за зобов'язаннями боржника ліквідатор банкрута арбітражний керуючий Белоусов І.В. зазначає, що, мовою оригіналу: "протягом 2013-2014року за керівництва Шамраєнка Максима Миколайовича ПФ "Тавріда" при наявності боргу здійснювало господарську діяльність без фактичного отримання прибутку, що відстежується по банківській довідці ПАТ "Райффайзен Банк Аваль".

Суд зауважує, що з наданої ліквідатором банкрута банківської виписки по особовому рахунку ПФ "Тавріда" №26003408135, відкритому в ПАТ "Райффайзен Банк Аваль", за період з 01.01.2014р. по 01.07.2014р. (т.2 а.с.187-198), вбачається, що в період перебування на посаді директора Шамраєнка М.М. підприємство здійснювало господарську діяльність, розраховувалось з контрагентами, здійснювало виплату заробітної плати найманим працівникам, сплату податків та обов'язкових платежів.

Доказів здійснення боржником за період перебування на посаді Шамраєнка М.М. збиткової господарської діяльності ліквідатором банкрута до матеріалів справи не надано, при цьому Звіт про фактичні результати аналізу фінансово-господарської діяльності ПФ "Тавріда" не може бути врахований в якості підтвердження збиткової діяльності підприємства за означений ліквідатором період, оскільки проведений за 9 місяців 2013р., не містить таких доказів і довідка банку (т.2 а.с.41), в якій охоплено період з серпня 2013р. по вересень 2014р.

Крім цього суд звертає увагу на те, що єдиним кредитором у даній справі є податковий орган із вимогами, які, фактично, виникли у зв'язку із порушенням вимог податкового законодавства колишнім керівником фірми Гупалом В.І. Інших кредиторів, в тому числі тих, вимоги до боржника яких виникли за період керівництва підприємством Шамраєнком М.М., ПФ "Тавріда" не має.

Також ліквідатор арбітражний керуючий Белоусов І.В. наголошує, що Шамраєнко

М.М., як керівник підприємства, був зобов'язаний в добровільному порядку погасити заборгованість перед бюджетом в сумі 554180,43 грн.

Як зазначив відповідач-2 в письмових поясненнях та в судовому засіданні, він не був обізнаний про наявність означеного боргу, попереднім керівником інформація щодо заборгованості перед бюджетом не передана, а за період перебування Шамраєнка М.М. на посаді директора ПФ "Тавріда" на адресу підприємства не надходило жодних вимог від ДПІ у м. Херсоні ГУ Міністерства доходів і зборів у Херсонській області, Центру обробки електронних звітів Держстату України, ГУ Пенсійного фонду України у Херсонській області, Реєстраційної палати у м. Херсоні, банківських установ, тощо.

Суд враховує, що заборгованість боржника перед бюджетом виникла за результатами проведеної податковим органом перевірки підприємства за період з 01.07.2007р. по 30.12.2008р. та її стягнення задоволено ухвалою Одеського апеляційного адміністративного суду від 27.01.2011р. №2а-10046/09, тобто майже за три роки до призначення директором ПФ "Тавріда" Шамраєнка М.М.

Також, судом встановлено факт неподання керівником фірми Гупалом В.І. податкової звітності до контролюючих органів та приховування фінансово-майнового стану підприємства.

Крім цього, як слідує з матеріалів справи, фінансові звіти підприємства за період з жовтня 2013 року по травень 2014 року прийняті податковим органом без зауважень.

Більш того, 19.02.2014р. Державною податковою інспекцією у м.Херсоні Приватному підприємству "Тавріда" було видано довідку №1748/10/21-03-25-11 (т.2 а.с.180), з якої слідує, що станом на 18.02.2014р. підприємство не має заборгованості із сплати податків, зборів.

Таким чином, ліквідатором не доведено належними доказами, що Шамраєнко М.М., перебуваючи на посаді директора ПФ "Тавріда", був обізнаний про наявність податкового боргу, тим більше, як зазначено вище, самим ініціюючим кредитором у лютому 2014 року було підтверджено його відсутність.

Як встановлено Херсонським окружним адміністративним судом у постанові від 11.07.2014р. у справі №821/2147/14 у справі за поданням Державної податкової інспекції у м.Херсоні ГУ Міндоходів у Херсонській області до Приватної фірми "Тавріда" про стягнення коштів (т.1 а.с.20-21), "податковий борг у ПФ "Тавріда" по податку на прибуток у сумі 554 180 грн. 43 коп. виник з 23.06.14.14 у зв'язку із несплатою узгодженого в судовому порядку грошового зобов'язання, нарахованого податковим повідомленням рішенням ДПІ у м. Херсоні від 21.04.2009 № 0001932301 на суму 554271,72 грн., що складається із 407145,03 грн. основного боргу та штрафної санкції 147126,69 грн., яке було прийнято за висновками акту ДПІ у м. Херсоні від 07.04.2009 № 1224/23-5/25644879 "Про результати планової виїзної перевірки ПФ "Тавріда" з питань дотримання вимог податкового законодавства за період з 01.07.07 по 31.12.08, валютного та іншого законодавства за період з 01.07.07 по 30.12.08". ПФ "Тавріда" оскаржувала в судовому порядку податкове повідомлення - рішення від 21.04.2009 № 0001932301. Ухвалою Одеського апеляційного адміністративного суду від 27.01.11, постанова суду першої інстанції по справі № 2а-10046/09/2170 про відмову ПФ "Тавріда" в задоволенні позову, залишена без змін. Таким чином, податкове повідомлення - рішення від 21.04.2009 № 0001932301 вважається правомірним та обов'язковим до виконання.

До бюджету сума боргу у розмірі 554180,43 грн. від відповідача не надійшла, відповідно підлягає стягненню в судовому порядку.

11.04.14 ДПІ у м. Херсоні було сформовано та надіслано на адресу ПФ "Тавріда" податкову вимогу № 5036-25 на суму грошового зобов'язання 554180,43 грн., яка отримана Гупало 25.04.14, але до погашення боргу в добровільному порядку це не призвело."

Отже, податкова вимога № 5036-25 на суму грошового зобов'язання 554180,43 грн. була вручена податковим органом Гупалу В.І., який станом на 25.04.2014р. обіймав посаду заступника директора.

Доказів вручення податкової вимоги Шамраєнку М.М. матеріали справи не містять.

Згідно п. 95.2 ст. 95 ПК України, стягнення коштів та продаж майна платника податків провадяться не раніше ніж через 60 календарних днів з дня надіслання (вручення) такому платнику податкової вимоги.

Тобто, граничним строком сплати податкового боргу за податковою вимогою в добровільному порядку було 24.06.2014р., постанову про стягнення заборгованості в судовому порядку ухвалено 11.07.2014р.

В той же час, згідно рішення засновника ПФ "Тавріда" від 30.04.2014р. №04 (т.2 а.с.76) та відповідно до витягу з трудової книжки Шамраєнка М.М. серія АХ №861856 (т.2 а.с.133), останній був звільнений з посади директора з 30.04.2014р.

За наведених обставин суд констатує, що ліквідатором не доведено належними доказами факту наявності у діях Шамраєнка М.М., який у період з 12.08.2013р. по 30.04.2014р. обіймав посаду директора підприємства, вини у доведенні Приватної фірми "Тавріда" до банкрутства.

Так відповідно до п.1 ст. 619 Цивільного кодексу України, договором або законом може бути передбачена поряд із відповідальністю боржника додаткова (субсидіарна) відповідальність іншої особи.

За приписами ч. 1 ст. 215 Господарського кодексу України, у випадках, передбачених законом, суб'єкт підприємництва - боржник, його засновники (учасники), власник майна, а також інші особи несуть юридичну відповідальність за порушення вимог законодавства про банкрутство, зокрема фіктивне банкрутство, приховування банкрутства або умисне доведення до банкрутства.

Згідно з п. 5 ст. 41 Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом", під час здійснення своїх повноважень ліквідатор має право заявити вимоги до третіх осіб, які відповідно до законодавства несуть субсидіарну відповідальність за зобов'язаннями боржника у зв'язку з доведенням його до банкрутства.

У разі банкрутства боржника з вини його засновників (учасників, акціонерів) або інших осіб, у тому числі з вини керівника боржника, які мають право давати обов'язкові для боржника вказівки чи мають можливість іншим чином визначати його дії, на засновників (учасників, акціонерів) боржника - юридичної особи або інших осіб у разі недостатності майна боржника може бути покладена субсидіарна відповідальність за його зобов'язаннями.

Суд звертає увагу на те, що необхідними критеріями, які є обов'язковими для притягнення особи до субсидіарної відповідальності за доведення до банкрутства є:

- підписання завідомо не вигідних для юридичної особи договорів;
- діяння, що грубо суперечать вимогам належного господарювання;
- необґрунтована сплата грошових коштів;
- безпідставна передача третім особам майна;
- заплутування звітності, знищення документів або інформації;
- дії, що довели юридичну особу до банкрутства та завдали великої матеріальної шкоди державі чи кредиторам (п'ятсот і більше неоподаткованих мінімумів доходів громадян).

Згідно ч.1 ст.73 Господарського процесуального кодексу України, доказами є будь-які дані, на підставі яких суд встановлює наявність або відсутність обставин (фактів), що обґрунтовують вимоги і заперечення учасників справи, та інших обставин, які мають значення для вирішення справи.

Відповідно до п.1 ст.74 Господарського процесуального кодексу України, кожна сторона повинна довести ті обставини, на які вона посилається як на підставу своїх вимог або заперечень.

Стаття 129 Конституції України відносить до основних засад судочинства змагальність сторін.

Сторони спору є рівними у своїх правах та охоронюваних законом інтересах.

У відповідності до вимог ст. 162 ГПК України, у позовній заяві позивач викладає свої вимоги щодо предмета спору та їх обґрунтування.

Позовна заява, крім іншого, повинна містити зміст позовних вимог: спосіб (способи) захисту прав або інтересів, передбачений законом чи договором, або інший

спосіб (способ) захисту прав та інтересів, який не суперечить закону і який позивач просить суд визначити у рішенні; виклад обставин, якими позивач обґрунтовує свої вимоги; зазначення доказів, що підтверджують вказані обставини; правові підстави позову.

До обставин, на яких позивач обґрунтовує свої вимоги, відносяться обставини, які становлять предмет доказування у справі.

Предмет доказування це сукупність обставин, які необхідно встановити для правильного вирішення справи. У предмет доказування включаються факти матеріально-правового характеру, що є підставою вимог позивача та заперечень відповідача.

За загальним правилом обов'язок доказування певних обставин покладається на особу, яка посилається на ці обставини. Обов'язок доказування та подання доказів розподіляється між сторонами, виходячи з того, хто посилається на юридичні факти, які обґрунтовують його вимоги та заперечення. Це стосується позивача, який повинен доказати факти, на підставі яких пред'явлено позов, а також відповідача, який має можливість доказувати факти, на підставі яких ґрунтуються його заперечення проти позову.

Предметом доказування є обставини, які свідчать про дійсні права та обов'язки сторін у справі та складаються з фактів - підстав позову та фактів, якими відповідач обґрунтовує заперечення проти позову. Позовні вимоги повинні бути доведені і не можуть базуватись на припущеннях.

Пунктом 4 постанови Пленуму Вищого господарського суду України від 23.03.2012 року № 6 "Про судові рішення" передбачено, що господарським судам слід виходити з того, що рішення може ґрунтуватись лише на тих доказах, які були предметом дослідження і оцінки судом. При цьому необхідно мати на увазі, що згідно зі статтею 43 ГПК України наявні докази підлягають оцінці у їх сукупності і жодний доказ не має для господарського суду заздалегідь встановленої сили.

Згідно з п.1 ст.86 Господарського процесуального кодексу України, суд оцінює докази за своїм внутрішнім переконанням, що ґрунтується на всебічному, повному, об'єктивному та безпосередньому дослідженні наявних у справі доказів.

Відповідно до статті 5 Закону про банкрутство, засновники (учасники, акціонери) боржника, власник майна (орган, уповноважений управляти майном) боржника, центральні органи виконавчої влади, органи Автономної Республіки Крим, органи місцевого самоврядування в межах свої повноважень зобов'язані вживати своєчасних заходів для запобігання банкрутству боржника.

У разі виникнення ознак банкрутства керівник боржника зобов'язаний надіслати засновникам (учасникам, акціонерам) боржника, власнику майна (органу, уповноваженому управляти майном) боржника відомості щодо наявності ознак банкрутства.

Відповідно до частини 5 ст. 5 Закону про банкрутство, санація боржника до порушення справи про банкрутство - система заходів щодо відновлення платоспроможності боржника, які може здійснювати засновник (учасник, акціонер) боржника, власник майна (орган, уповноважений управляти майном) боржника, кредитор боржника, інші особи з метою запобігання банкрутству боржника шляхом вжиття організаційно-господарських, управлінських, інвестиційних, технічних, фінансово-економічних, правових заходів відповідно до законодавства до порушення провадження у справі про банкрутство.

В даному випадку судом встановлено, що податковий борг в сумі 554180,43 грн. виник в період перебування Гупала В.І. на посаді керівника та засновника ПФ "Тавріда".

Дії Гупала В.І., як директора підприємства та особи, відповідальної за фінансово-господарську діяльність суб'єкта господарювання, що призвели до виникнення податкового боргу, невжиття Гупалом В.І. як засновником і керівником заходів щодо своєчасного погашення узгодженої заборгованості в добровільному порядку, невжиття заходів збільшення Статутного фонду, неприйняття управлінських рішень, направлених на недопущення банкрутства підприємства, а також дії, спрямовані на приховування

фінансово-майнового стану підприємства, призвели до стягнення цієї заборгованості в судовому порядку, порушення провадження у справі про банкрутство та визнання боржника банкрутом.

Про те, що податковий борг, що призвів до банкрутства підприємства, виник згідно перевірки, результати якої відображено в акті Херсонської ОДПІ ГУ ДФС у Херсонській області від 07.04.2009р. №1224/23-5/25644879, зазначено і у Звіті про фактичні результати аналізу фінансово-господарської діяльності ПФ "Тавріда" (Розділ 2.3 аналізу).

Таким чином, матеріали справи та фактичні дані свідчать, що Приватна фірма "Тавріда" була доведена до банкрутства саме з вини Гупала В.І., який в період з 05.06.1998р. по 05.03.2014р. був єдиним засновником підприємства, а з 05.06.1998р. по 12.08.2013р. одноосібно виконував повноваження органів управління цього боржника, був зобов'язаний приймати необхідні управлінські та організаційні рішення для запобігання банкрутству.

Згідно до ст. 614 ЦК України особа є невинуватою, якщо вона доведе, що вжила всіх залежних від неї заходів щодо належного виконання зобов'язання. Відсутність своєї вини доводить особа, яка порушила зобов'язання.

Будь-яких доказів, які б свідчили про вжиття Гупалом В.І. заходів щодо запобігання банкрутству ПФ "Тавріда", суду не надано.

За наведених обставин, суд задовольняє вимоги ліквідатора арбітражного керуючого Белоусова І.В. про покладення субсидіарної відповідальності за зобов'язаннями боржника на колишнього засновника та керівника ПФ "Тавріда" Гупала В.І.

Відповідно до ч.5 ст. 41 Закону про банкрутство, розмір субсидіарних вимог визначається з різниці між сумою вимог кредиторів і ліквідаційною масою.

Згідно абзацу 3 ч. 5 ст. 41 Закону про банкрутство, стягнені суми включаються до складу ліквідаційної маси і можуть бути використані тільки для задоволення вимог кредиторів у порядку черговості, встановленому цим Законом.

Відповідно до ч. 8 ст. 41 Закону про банкрутство, кошти, які надходять при проведенні ліквідаційної процедури, зараховуються на основний рахунок боржника. З основного рахунку здійснюються виплати кредиторам у порядку черговості, визначеної цим Законом.

В даному випадку ліквідаційна маса боржника становить 0,0 грн. В реєстр вимог кредиторів включено вимоги Державної податкової інспекції у м. Херсоні Головного управління ДФС у Херсонській області в сумі 556001,43 грн., в той же час ліквідатором заявлено до стягнення 554180,43 грн. боргу.

Під час розгляду справи заяв про збільшення вимог до суду не надходило, у зв'язку з чим суд задовольняє означену вимогу у заявленому ліквідатором розмірі та ухвалює про стягнення з Гупала В.І. на користь ПФ "Тавріда" 554180,43 грн.

Враховуючи, що ліквідатором не доведено належними доказами факту наявності у діях Шамраєнка М.М., який у період з 12.08.2013р. по 30.04.2014р. обіймав посаду директора підприємства, вини у доведенні Приватної фірми "Тавріда" до банкрутства, суд відмовляє у задоволенні вимог в частині покладення субсидіарної відповідальності за зобов'язаннями боржника та стягнення коштів з колишнього керівника Шамраєнка М.М.

На підставі викладеного, керуючись ст.ст. 40, 41 Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом", ст.ст. 234, 235 ГПК України, суд -

у х в а л и в:

1. Заяву ліквідатора арбітражного керуючого Белоусова І.В. про покладення субсидіарної відповідальності за зобов'язаннями боржника на його засновників та керівників у зв'язку з доведенням до банкрутства Приватної фірми "Тавріда" задовольнити частково.

2. Покласти субсидіарну відповідальність за зобов'язаннями боржника у зв'язку з доведенням до банкрутства Приватної фірми "Тавріда" на колишнього засновника та керівника боржника Гупала Віктора Івановича.

3. Стягнути з Гупала Віктора Івановича (ПІН 2300902494, 09.08.1955 р.н., 73003, м.Херсон, вул.Карбишева, 34 кв.12) на користь Приватної фірми "Тавріда" (код ЄДРПОУ 25644879, 73000, м.Херсон, вул.Петренко, 39) - 554180 грн. (п'ятсот п'ятдесят чотири тисячі сто вісімдесят грн.) 43 коп. субсидіарної відповідальності, у зв'язку з доведенням до банкрутства Приватної фірми "Тавріда".

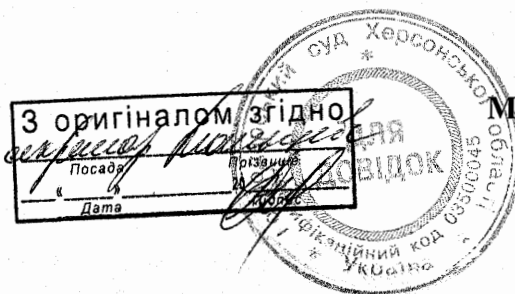
4. Видати наказ.

5. У задоволенні заяви ліквідатора арбітражного керуючого Белоусова І.В. в частині покладення та стягнення субсидіарної відповідальності за зобов'язаннями боржника на колишнього керівника ПФ "Тавріда" Шамраєнка Максима Миколайовича відмовити.

Ухвала суду набрала законної сили 30.05.2019р. і може бути оскаржена в апеляційному порядку у строки, встановлені ст.256 Господарського процесуального кодексу України.

У зв'язку із відпусткою судді Сулімовської М.Б. за станом здоров'я 05-06.06.2019р. та тимчасовою непрацездатністю з 10.06.2019р. по 02.07.2019р., повний текст ухвали складено і підписано 05.07.2019р.

Суддя

М.Б. Сулімовська